

το τοῦ ἄνωθεν ἀφέντην Χουρσίνου Γιουστινιάνου ο διὰ / ρεάλια δεκαννιά ἤτοι νού-
μερο 19/ καθὼς ἀναμετάξυν τος ἐταιριάσανσιν τὴν ὁποία πλη / ρωμὴν καὶ τιμὴν
τοῦ αὐτοῦ σπιτιοῦ τὰ δεκαννιά ρεάλια τὰ ἐμέτρησεν ἐνμπροσθεν εἰς ἐμέ / να τὸν
ὑπογράφοντα νοτάριον καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ἀξιόπιστους μαρτύρους καὶ ἔλαβάν τα /
εἰς τὰς χεῖρας τος οἱ αὐτοὶν ἄνωθεν πωληταὶ καὶ κράζονται πληρωμένοι καὶ ξε-
πληρωμένοι ὥς / ἓνα νᾶσπρον καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τὸ παραδίδουσιν εἰς τὰς
χεῖρας του νὰ τὸ κάμη ὥς θέλγειν / καὶ βούλεται ὥς πρᾶμα δικόν του καὶ ἀγοράν του
πωλήσειν χαρίσειν πουργοτάξειν ψυχικόν / τὸ δώσειν καὶ τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν
καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὔρεθῇ τινὰς νὰ δώ / σην πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃ δικαιώματα
διὰ τὸ αὐτὸν σπῖτιν ὑμπλιγάρουνται οἱ αὐ / τοὶν πωληταὶ καὶ τὰ καλὰν τος νὰ
μαντινιέρου καὶ νὰ ντεφεντέρου εἰς πᾶσαν ἐναντίο / καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίω-
σιν τῆς παρούσας πωλησίας βάζουν καὶ ἀνηλογία τοῦ κατὰ και / ροῦ ζαπτιτζῆν
ρεάλια δέκα ἤτοι νούμερο 10/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημιοῦται καὶ πάλι ἢ / παρὼν
πωλησία νὰ εἶναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην. Εἰς ὅλον τὸ ἄνω γεγραμμέ / νο
οἱ μερίδες ἔμειναν κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι παρακαλώντας καὶ ἀξιόπιστους / μαρ-
τύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἴδιος ἀφέντης Νταμέν-
/ τζος ὑπὸ χειρὸς του καὶ διὰ τὴν κεράν τὴν ἀδελφὴν του εἰς ἀσφάλεια καὶ τὰ ἐξῆς.
/ — ὁ σακελλάριος Ναξίας Ἀμάης μάρτυρας ὥς ἄνωθεν.
/ — ὁ πρωτόπαπας Ναξίας Τριβιζᾶς μάρτυρας ὥς ἄνωθεν —
/ — Μανώλης Διακονόπουλος μάρτυρας εἰς τᾶνωθε —
/ — Ἰάκωβος Ταμέτζος μετὴν ἀδερφή μου βεβαιώνομε ὥς ἄνωθε —
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

462

Κληρονομία

φ. 253^v

/ Φ 259. Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Ἰουλιανῶν 3/
[ἐν τῇ Ναξίᾳ].

/ + Εἰς τὸν νοῖκον τοῦ μισέρ Γιαννάκη Μπονάνου ἐδῶ παρὼν ἡ κερά Σοφία
θυγάτηρ ποτὲ παπᾶ Μαν[ώλη Ἀ] / κροστιχάρην λέγειν πὼς ἐπειδὴν καὶ νὰ ἔκαμε
δύο παιδία φυσικὰ μετὸν μποτὲ μακα[ρίτην] / ἀφέντην Τζαμπατῆν Κορονέλλο
ἓνα ἀσερνικὸν ὀνόματιν Γιοζέφην καὶ ἄλλο θηλυκὸν ὀνό[ματι] / Μαρούλα καὶ ὄντας
ἐπόθαινε ὁ ἄνωθεν ποτὲ ἀφέντης Τζαμπατῆς ὁ πατέρας τῶν ἄνω[θεν παι] / δίω ἔκαμε

ντεστανμέντον ὡς λέγειν ἡ ἄνωθεν κερά Σοφία εἰς τές πράξεις τοῦ ποτέ νοταρίου [...] / ἄννη / Γᾶ καὶ νουμενάρειν ἡ ἐκείνην διαθήκην πῶς στὰ ὅσαν τῆς ἤφηκε νὰ τὰ πουρκοτάξην [...] / τὰ δύο του παιδία τὰ φυσικά καθὼς θέλει ἀτὴ της ὡσάν νοικοκυρὰ ὅπου τὴν ἀφήνει καὶ ὅσα ζῶα / θροφᾶται ἕως τὴν ζωὴν της καὶ πάλι μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ εἶναι τῶν αὐτῶν παιδίω καὶ μὲ κον / τετζιὸν ὅτιν ἂν ἀποθάνῃ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλον παιδὶν νὰ κληρονομᾷ τὸν ζῶντα τὸν ντεθνηκόντα /. "Οθεν ἡ αὐτὴν κερά Σοφία ἐπάντρεψεν καὶ τὰ δύο της παιδία τὰ ἄνωθεν καὶ ἐπουρκόταξεν / τὰ ὅσαν ἤθελε ἀτὴ της. Τώριν ἐπειδὴν καὶ ἦλθεν τὸ θέλημα τοῦ ἀφέντη τοῦ Θεοῦ καὶ ἐπῆρεν της τὸ ἓνα / παιδὶν ἡγου τὸν ἄνωθεν ποτέ Γιοζέφην χωρὶς κληρονόμον θέλει καὶ ἡ αὐτὴν κερά Σοφία ὅτιν / νὰ τὸν ἐκληρονομᾷ ἡ ἀδελφὴν του ἡ κερά Μαρούλα σὲ ὅλα τὰ πατριαῖά του κατὰ τὴν κοντ[ε] / τζιὸν ὅπου τὸς ἐδώνει εἰς τὴν διαθήκην του. Λοιπὸν πάλι εἰς τὸ κίστον ὅπου ὁ μακαρίτης ὁ υἱ / ὅς της ὁ ποτέ Ζιέφης ἐκίστάρισεν στὰ ὅσαν ἤφηκε παραγγειλία καὶ πρὲ ντεστανμέντε του νὰ εἶ / ναι καλὰ ἀφησμένα εἰς δὲ τὰ ἐπίλοιπα ὅπου ἔχειν ἄγραφαν ὡσάν μάνα τοῦ παιδιοῦν της / καὶ κληρονόμισσάν του θέλει ὅτιν σὲ ὅ,τιν τῆς ἀγγίξει νὰ εἶναι τῆς θυγατέρας της τῆς κερά Μαρού / λας ὡσάν παιδί της μὲ τοῦτον νὰ πληρωθῇ πρῶτον ὁ ἐγγόνος της ὁ μισέρ Ἀντώνης σὲ κεῖνα ποῦ / τοῦ λείπουν ἀπὸ τὸ πουρκοχάρτιν ὅπου τοῦκαμε ὁ μακαρίτης ὁ μπάμπας του ὁ ποτέ Γιοζέφης, εἰς / δὲ τὴν ἐπίλοιπη κληρονομία νὰ εἶναι τῆς ἄνωθεν κερά Μαρούλας ὡς γράφομε ἄνωθεν / νὰ εἶναι ἐδικὰν της καὶ νὰ τὰ ἐξουσιάζην καὶ νὰ τὰ κυριεύην νὰ τὰ κάνη ὡς θέλει καὶ βούλεται / τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην ὑπόσχεται ἡ αὐτὴν κερά Μαρούλα ἡ θυγατέραν της ὅτιν τὴν μη / τέραν της τὴν κερά Σοφία νὰ τὴν ἔχην καὶ νὰ τὴν ἐμαντινιέρην εἰς ὅλαν της τὰ χρειαζόμε / να ἕως φόρου ζωῆς της καὶ πάλι μετὰ τὸν θάνατόν της νὰ ἔχην τὴν ἔγνοια τῆς ψυχῆς της νὰ / τὴν ἐμνημονεύην κατὰ τὴν τάξιν ὅπου κάνου τὰ καλὰ παιδία λέγοντας καὶ τοῦτον ἡ ἄνωθεν / κερά Σοφία ὅτιν ἂν ἤθελε εὑρεθῇ ἄλλο γράμμα πρωτύτερον ἢ ὑστερώτερον νὰ κάμη ἄλλον / κόντραν σὲ τοῦτον τὸ γράμμα νὰ μὴν ἀξίζην πάρεξ ἐτοῦτον νὰ ἔχην τὸ κῦρος καὶ ἀνέκοπτον / πλή τὸ βεβαιώνει καὶ μὲ ἀξιόπιστους μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος καὶ τὰ / ἐξῆς. — — / — Ἰωάννης ἱερεὺς Κακαλιώρης μαρτυρῶ ὡς ἄνωθεν — / — Ἰάκωβος Ταμέτζος μάρτυρας — — — / — Νικολὸς Σιγάλας μάρτυρας + / — Ἰωάννης Λουρδᾶς μαρτυρῶ στὸ ἄνωθεν — — / — Ἰωάννης Μπονάνος στέργει ὡς ἄνωθεν καὶ διὰ νὰ μὴν ἡξέρην ἔγρα / ψα ἐγὼ Ἰωάννης ἱερὲς Κακαλιώρης — / — Ἀντώνης Μαρτζέλος μάρτυρας καὶ στέργω ὡς ἄνωθε — / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

